

Der knytter sig hertil to Forslag til Rigsdagsbeslutning, som jeg har fremsendt til Rigsdagen, samt et Forslag til Rigsdagsbeslutning, som min Kollega Justitsministeren har fremsendt. I Medfør af Bestemmelserne i Artikel 405 i Fredstraktaten af 28. Juni 1919 paahviler det Regeringerne i de Lande, der er Medlemmer af Folkenes Forbund og den dertil knyttede internationale Arbejdsorganisation, inden en Frist af 1 Aar — undtagelsesvis er Fristen sat til 18 Maaneder — at fremsætte for de kompetente Myndigheder i Landet de Konventionsudkast og Henstillinger, som maatte være vedtagne paa Arbejdsorganisationens Generalkonferencer. Det er endvidere bestemt, at hvis dette ikke har medført nogen Lovbestemmelse, eller hvis de kompetente Myndigheder modsætter sig et Konventionsudkast, skal den paagældende Stat ikke være yderligere forpligtet. Nu vil det her i Landet være fornødent, at disse Forslag fremsættes for Rigsdagen, for at denne kan tage Bestemmelse derom, inden man giver Tilsagn om Tilslutning til de Konventioner og Henstillinger, der foreligger. Om den formelle Fremgangsmaade har der været forhandlet ved en Konferéce, der er afholdt af delegerede fra Sverige, Finland, Norge og Danmark, og der er afgivet en Indstilling om den fra de danske delegerede ved denne Konferéce. Den er trykt som Bilag, og jeg skal henvise dertil. Jeg har fulgt den Fremgangsmaade, der dér er anbefalet.

Man vil lægge Mærke til, at der er den Forskellighed, at de 5 Forslag fremtræder som Lovforslag, medens de øvrige fremtræder som Forslag til Rigsdagsbeslutning. Disse to forskellige Former er valgte, fordi der i det ene Tilfælde er Tale om Konventioner, i det andet om Henstillinger. Hvor der er Tale om Konventioner, skal disse ratificeres, og Ratifikationen vil forpligte Landet til at indrette sin Lovgivning eller opretholde den Lovgivning, det maatte have, i Overensstemmelse med Konventionen, og det er derfor nødvendigt, inden Regeringen ratificerer, at erhverve Lovgivningsmagtens Tilslutning hertil. I det andet Tilfælde er der Tale om Henstillinger, og disse skal ikke ratificeres; men der kan i flere Tilfælde blive Spørgsmaal om at ændre den Lovgivning, vi har nu, og det er derfor i Overensstemmelse med den Pligt, som paahviler Regeringen, at den forelægger ogsaa disse Spørgsmaal for Rigsdagen.

Efter at Rigsdagen har taget Stilling

til disse Forslag og Beslutninger, vil eventuelle udarbejdede Realitets-Forslag blive forelagt.

Det drejer sig altsaa om de Konventioner, som er samlede i de 5 Lovforslag, og desuden om 3 Henstillinger, der er fremsendte som Forslag til Rigsdagsbeslutninger, altsaa henholdsvis af min Kollega Justitsministeren og af mig. Jeg skal bemærke, at der findes flere Henstillinger fra Generalkonferéncen i Washington, men de andre er Henstillinger, som ikke giver Anledning til noget Forslag til Rigsdagsbeslutning; de er opfyldte i Henhold til vor bestaaende Lovgivning eller vil i alt Fald kunne blive det, uden at der i den Anledning skal nogen Lovændring til. — Alle Sagerne har været forelagte Socialraadet. Jeg skal minde om, at det sociale Raad, som i sin Tid blev nedsat, bestaar af de sociale Chefer for Indenrigsministeriet og dettes forskellige sociale Institutioner samt et ligeligt Antal Arbejdsgivere og Arbejdere. Raadet har behandlet alle disse Spørgsmaal, og der er til hvert enkelt Forslag knyttet Udtalelser fra Socialraadet. I vigtige Spørgsmaal har man delt sig, for nogles Vedkommende i Flertal og Mindretal, for andres i lutter Mindretal, men efter Socialraadets hele Sammensætning maa jo Vægten lægges ikke paa „Flertal“ eller „Mindretal“, men paa de forskellige Betragtninger, der fremkommer fra de forskellige Medlemmer, enten de er valgte paa den ene eller den anden Maade, og det fyldige Materiale, som paa den Maade skaffes til Veje til Belysning af hele Spørgsmaalet.

Med Hensyn til de enkelte Forslag skal jeg i al Korthed gøre et Par Bemærkninger.

Der er først *Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention vedrørende Arbejdsløshed*. Konventionen gaar ud paa 1) Etablering af et vist internationalt Oplysningsarbejde med Hensyn til Arbejdsløsheden og Foranstaltninger til dens Bekæmpelse, 2) Indretning af gratis, offentlig Arbejdsanvisning, og 3) at der skal gives fremmede Arbejdere Adgang til at nyde godt af Opholdslandets Arbejdsløshedsforsikring. Saaledes som Konventionen er formet, vil den efter min Opfattelse ikke kræve nogen Ændring i den her i Landet bestaaende Lovgivning, og Socialraadet har for sit Vedkommende anbefalet, at denne Konvention ratificeres.

Det næste Forslag er *Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention vedrørende Kvinders Arbejde*